

derom fra de paagældende Myndigheders Side.

Det tekniske Korps er i Regeringsforslaget foreslaaet henlagt direkte under Krigsministeriet. Jeg skal nu ikke ved denne Lejlighed komme nærmere ind paa dette Forslag, men skal kun udtale, at en saadan Ordning har man tidligere forsøgt, nemlig i Tidsrummet fra 1895—98. Men man opgav den atter, fordi man ikke fandt den fuldt tilfredsstillende, idet man fandt det uheldigt at dele den taktiske og den tekniske Tjeneste ved Artilleriet. Jeg gaar nu ud fra, at selv om der blev Tale om at henlægge den tekniske Tjeneste under Artillerichefen, saa skulde den tekniske Tjeneste dog have en selvstændig Direktør, en Generaltøjmaster, eller hvad man nu vilde kalde ham. Under alle Omstændigheder mener jeg, det vil være rigtigt, at man henlægger alt Personellet under Artilleriets Chef paa samme Maade, som det sker ved Marinen, hvor samtlige Officerer, hvad enten de ere ved den ene eller ved den anden Tjeneste, hvad enten de ere udkommanderede med Skib, eller de ere i Orlogsværftets Tjeneste, ere underlagte Chefen for Søofficerskorpset, Viceadmiralen. Jeg antager, at Ordningen af den tekniske Tjeneste ligeledes vil blive gjort til Genstand for nærmere Overvejelse. Den er jo for øvrigt ogsaa kun skitseret i Regeringsforslaget, og man vil altsaa til sin Tid komme nærmere ind paa, hvorledes Forholdet bedst kan ordnes.

I Ingeniørkorpset har jeg kun foreslaaet nogle ubetydelige Ændringer. Disse ere væsentlig foraaarsagede ved Hensynet til, at man nu, hvis Forslaget skal ophøjes til Lov, skal skride til en Forstærkning af Søbefæstningen, skal skride til Anlæg af Kystbatterier og eventuelt ogsaa af fremskudte befæstede Stillinger, samtidig med at den nuværende Landbefæstning skal opretholdes i hvert Tilfælde for et længere Aaremaal, og samtidig med at den almindelige Bygningstjeneste skal bestrides. Dette kan ikke ske, naar man, som Forslaget forlanger, kun skal have een Ingeniørdirektion. Jeg tror, det er nødvendigt indtil videre at have 2 Ingeniørdirektioner, og at disse saa deles i forskellige Distrikter, saa at hver har sin Del af Bygningstjenesten at varetage.

Det har ikke været mig muligt at kunne tiltræde det af Regeringen forelagte Forslag om at ophæve Elevskolen. Det er almindelig bekendt — og det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) var ogsaa inde

paa dette Forhold —, at der fra Underofficersforeningens Side er fremkommet stærke Ønsker om en samlet, ensartet og bedre Uddannelse end tidligere. Jeg tænker mig, at Aarsagen til, at Regeringen ikke har fremsat Forslag i saa Henseende, Forslag om Oprettelse af en Centralskole, er den, at der med en saadan Skoles Oprettelse vilde være forbundet meget betydelige Bekostninger. Og jeg maa jo erkende, at det tror jeg ogsaa er rigtigt. Ogsaa efter min Formening vilde Omkostningerne, hvis dette Ønske skulde realiseres, blive meget betydelige. Men det forekommer mig, at man i nogen Maade kunde efterkomme Ønsket om en bedre baade militær og social Uddannelse for Underofficerskorpset end tidligere ved ikke blot at opretholde Elevskolen, men ved ogsaa at udvide denne. Elevskolen havde i Tidsrummet fra 1867—1880 120 Elever. I 1880 blev Antallet indskrænket til 60 Elever, og Følgen deraf blev, at Eleverne, som i den første Periode blev fordelte til alle Vaaben, efter at Antallet var indskrænket til 60, kun kunde skaffe Tilgang til de specielle Vaaben, og dette har været føleligt i hele Hæren. I Fodfolket er det forbundet med ikke ringe Vanskelighed at faa det fornødne Antal Gymnastiklærere, og hvis man nu skrider til Ophævelse af Elevskolen, vilde det sikkert ogsaa for de specielle Vaaben blive vanskeligt at skaffe Mænd, som egne sig til den særlige Tjeneste ved disse Vaaben. Man maa erindre, at her drejer det sig jo om en Skole, hvor Tilgangen kommer fra ubemidlede Hjem, hvor man netop skaffer Hæren en Tilgang fra Befolkningens brede Lag, og hvor de unge Mennesker, saasnt de komme derind, faa hele deres Ophold frit og faa en god Undervisning, som ikke blot er en god Soldateropdragelse, men som ved Siden af byder paa Undervisning i almindelig Fag og tillige i Sprog, saaledes at de unge Mænd, som forlade Skolen, i Virkeligheden ere i Besiddelse af en saadan Kundskab og Dannelse, som man just saa stærkt fremsætter Krav om fra Underofficerernes Side. Enhver Bestræbelse, som har til Hensigt at højne en Stand, bør selvfølgelig i videst mulig Grad imødekommes, og hvis Kravet om Oprettelsen af en for hele Landet fælles Centralskole er uigennemførligt af finansielle Grunde, saa vil allerede Bibeholdelsen og i endnu højere Grad en Udvidelse af Elevskolen kunne føre henimod det tilsigtede Maal. Om nødvendigt er, kunde man gøre Skolen 4-aarig, som den oprin-